

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Timeless
Messages of
Asara B'Tevet*

Mrs. Shira Showitz
" טבת תשע"ג • December 23rd 2012

(1) ברכי יוסף אורח חיים סימן תקנב:ב. דין ג

אם חלו להיות בשבת וכו'. מרן בב"כ כתב משם הר"ד אבודרהם (הל' תענית עמ' רפג) דבעשרה בטבת אם היה חל בשבת לא היה נדחה, דכתיב ביה "בעצם היום הזה".

(2) מלכים ב: כד-כה

(יז) וַיִּמְלֶךְ מֶלֶךְ בְּכָל אֶת מַתְנֵה דָדוֹ תַחְתּוֹ וַיִּסַּב אֶת שְׁמוֹ צְדָקְיָהוּ: פ
(יח) בֶּן עֶשְׂרִים וָאַחַת שָׁנָה צְדָקְיָהוּ בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ חַמִּיטַל חַמּוּטַל בֶּת יִרְמְיָהוּ מִלְבָּנָה:

יט וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְיָ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָיָקִים:

כ כי על אף יי היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בכל: ס
א ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב:
ב ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו:

(3) זכריה פרק ז

(א) וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבַּע לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דָבָר יְיָ אֶל זְכַרְיָה בְּאַרְבַּעַת לַחֲדָשׁ הַתְּשֻׁעִי בְּכַסְלוֹ:
(ב) וַיִּשְׁלַח בֵּית אֵל שָׂר אֶצֶר וְהַגִּם מֶלֶךְ וְאַנְשֵׁי לַחֲלוֹת אֶת פְּנֵי יְיָ:
(ג) לֵאמֹר אֵל הַכְּהֻנִּים אֲשֶׁר לְבֵית יְיָ צְבָאוֹת וְאֵל הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הֲאֵבָהּ בַּחֲדָשׁ הַחֲמִשִּׁי הַנִּזְוֹר פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי זֶה כְּמָה שָׁנִים: פ
(ד) וַיְהִי דָבָר יְיָ צְבָאוֹת אֵלֵי לֵאמֹר:
(ה) אֲמַר אֵל כָּל עַם הָאָרֶץ וְאֵל הַכְּהֻנִּים לֵאמֹר כִּי צִמְתֶּם וְסָפוּד בַּחֲמִישִׁי וּבְשִׁבְעֵי וְזֶה שְׁבָעִים שָׁנָה הָצוּם צִמְתִּי אָנִי:
(ו) וְכִי תֵאָכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ הֲלוֹא אַתֶּם הָאֹכְלִים וְאַתֶּם הַשֹּׂתִים:
(ז) הֲלוֹא אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְיָ בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יִשְׁכַּת וּשְׁלֹנָה וְעַרְיָה סְבִיבֹתֶיהָ וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה יֵשֵׁב: פ
(ח) וַיְהִי דָבָר יְיָ אֶל זְכַרְיָה לֵאמֹר:
(ט) כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט אָמַת שְׁפֹטוּ וְחֹסֵד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת אָחִיו:
(י) וְאַלְמָנָה וְיָתוּם גֵּר וְעֹנֵי אֵל תַּעֲשׂוּקוֹ וְרַעַת אִישׁ אָחִיו אֵל תַּחֲשְׁבוּ בְּלִבְכֶם:
(יא) וַיִּמְאֲנוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ כְּתָף סִרְתָּתָם וְאַזְנֵיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְׁמוֹעַ:
(יב) וְלִבָּם שָׁמוּ שְׁמִיר מִשְׁמוֹעַ אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְיָ צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת יְיָ צְבָאוֹת:
(יג) וַיְהִי כִּאֲשֶׁר קָרָא וְלֹא שָׁמְעוּ כֵּן וְקָרְאוּ וְלֹא אֲשָׁמַע אָמַר יְיָ צְבָאוֹת:
(יד) וְאַסְעֶרֶם עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם וְהָאָרֶץ נִשְׁמָה אַחֲרֵיהֶם מֵעַבְרָה וּמִשָּׁב וַיִּשְׁמְעוּ אֶרֶץ חֲמֻדָה לְשִׁמָּה:

(4) תוספתא סוטה:

דרש רבי: [הרי הוא אומר כה אמר ה' צום הרביעי וצום השביעי וצום העשירי וגו'. צום הרביעי, זה שבעה עשר בתמוז שבו הבקעה העיר... צום החמישי, זו תשעה באב יום שנשרף בו בית המקדש... צום השביעי, זה שלשה בתשרי - יום שנהרג בו גדליה בן אחיקם שהרגו ישמעאל בן נתניה, ללמדך שקשה מיתתן של צדיקים לפני המקום כחורבן בית המקדש... צום העשירי, זה עשרה בטבת יום שבו סמך מלך בבל את ידו על ירושלם, שנאמר 'ויהי דבר ה' אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי' וגו' 'בן אדם כתב לך' וגו'.

5 ירמיהו פרק ז'

- (א) הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֵל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְיָ לֵאמֹר:
- (ב) עֲמֹד בְּשַׁעַר בַּיִת יְיָ וְקִרְאתָ שָׁם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שְׁמַעוּ דְבַר יְיָ כֹּל יְהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵי הָאֵלֶּה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִי: ס
- (ג) כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאֲשַׁכְנֶה אֶתְכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה:
- (ד) אֲל תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל דְּבַרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיכַל יְיָ הֵיכַל יְיָ הֵמָּה:
- (ה) כִּי אִם הִיטִיב תִּיטִיבוּ אֶת דַּרְכֵיכֶם וְאֶת מַעַלְלֵיכֶם אִם עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ:
- (ו) גֵּר יְתוֹם וְאֶלְמָנָה לֹא תַעֲשׂוּ וְדָם נָקִי אַל תִּשְׁפְּכוּ בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵי לֹא תִלְכוּ לְרַע לָכֶם:
- (ז) וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה בְּאַרְצִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבוֹתֵיכֶם לְמַן עוֹלָם וְעַד עוֹלָם:
- (ח) הִנֵּה אַתֶּם בְּטֹחִים לָכֶם עַל דְּבַרֵי הַשֶּׁקֶר לְבַלְתִּי הוֹעִיל:
- (ט) הַגֹּנֵב רֹצֵחַ וְנָאֵף וְהַשֹּׁבֵעַ לְשֶׁקֶר וְקֹטֵר לְבַעַל וְהַלֵּךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתֶם:
- (י) וּבְאֵתֶם וְעַמְדֶתֶם לְפָנַי בַּבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וְאָמַרְתֶּם נִצְלָנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה:
- (יא) הַמַּעֲרַת פְּרָצִים הִזָּה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אֲנִכִּי הִנֵּה רְאִיתִי נְאֻם יְיָ: ס
- (יב) כִּי לָכוּ נָא אֶל מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילֹו אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם בְּרִאשׁוֹנָה וּרְאוּ אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל:
- (יג) וְעַתָּה יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נְאֻם יְיָ וְאִדְבַר אֲלֵיכֶם הַשֶּׁכֶם וְדַבַּר וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְאָקְרָא אֶתְכֶם ס וְלֹא עֲנִיתֶם:
- (יד) וְעַשִׂיתִי לְבַיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בְּטֹחִים בּוֹ וְלְמָקוֹם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלְאַבוֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשִׁלֹו:
- (טו) וְהַשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פְּנֵי כַּאֲשֶׁר הַשְׁלַכְתִּי אֶת כָּל אַחֲיֵיכֶם אֶת כָּל זֶרַע אֲפְרָיִם: ס
- (טז) וְאַתָּה אֲל תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעָם הַזֶּה וְאֵל תִּשָּׂא בְעַדָּם רְנָה וְתִפְלָה וְאֵל תִּפְגַּע בִּי כִּי אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֹתְךָ:
- (יז) הַאֵינְךָ רֹאֵה מָה הֵמָּה עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם:
- (יח) הַבָּנִים מְלַקְטִים עֵצִים וְהָאֲבוֹת מְבַעְרִים אֶת הָאֵשׁ וְהַנְּשִׂים לְשׂוֹת בְּצֶק לְעֲשׂוֹת כְּוֹנִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ נֹסְכִים לְאֵלֹהִים אַחֲרֵי לְמַעַן הַכְּעִסְנִי:
- (יט) הַאֲתִי הֵם מְכַעֲסִים נְאֻם יְיָ הֲלוֹא אַתֶּם לְמַעַן בִּשְׁתַּ פְּנֵיהֶם: ס
- (כ) כֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ הִנֵּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְּכַת אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה וְעַל עֵץ הַשִּׁדָּה וְעַל פֶּרִי הָאָדָמָה וּבְעֶרְהָ וְלֹא תִכְבֶּה: ס

6 ירמיהו פרק ח'

- (א) וַיְהִי בַשָּׁנָה הַהִיא בְּרִאשִׁית מַמְלַכַת צְדָקְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה **בשנת** **בשנה** הָרְבַעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן עֲזוּרָה הַנְּבִיא אֲשֶׁר מַגְבֵּעוֹן בְּבַיִת יְיָ לְעֵינַי הַכְּהֵנִים וְכָל הָעָם לֵאמֹר:
- (ב) כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבַרְתִּי אֶת עַל מֶלֶךְ בְּכָל:
- (ג) בְּעוֹד שְׁנָתַיִם יָמִים אֲנִי מוֹשִׁיב אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת כָּל כְּלֵי בַיִת יְיָ אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיאם בְּכָל:
- (ד) וְאַתָּה יְכַנְיָה בֶן יְהוִיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאַתָּה כָּל גְּלוֹת יְהוּדָה הַבָּאִים בְּכֶלֶה אֲנִי מוֹשִׁיב אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה נְאֻם יְיָ כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת עַל מֶלֶךְ בְּכָל:
- (ה) וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל חֲנַנְיָה הַנְּבִיא לְעֵינַי הַכְּהֵנִים וּלְעֵינַי כָּל הָעָם הַעֹמְדִים בְּבַיִת יְיָ:
- (ו) וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֲמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה יְיָ יָקָם יְיָ אֶת דְּבַרְיָךְ אֲשֶׁר נִבְאָתָה לְהָשִׁיב כְּלֵי בַיִת יְיָ וְכָל הַגּוֹלָה מִבְּבֶל אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה:

(ז) אַךְ שָׁמַע נָא הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דּוֹבֵר בְּאַזְנוֹיְךָ וּבְאַזְנוֹי כָּל הָעָם:
 (ח) הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנַי וּלְפָנֶיךָ מִן הָעוֹלָם וַיִּנְבְּאוּ אֵל אֲרָצוֹת רַבּוֹת וְעַל מַמְלָכוֹת גְּדוֹלוֹת לְמַלְחָמָה וּלְרָעָה וּלְדָבָר (ט) הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִנְבֵּא לְשָׁלוֹם בְּבֵא דְבַר הַנְּבִיא יִנְדַע הַנְּבִיא אֲשֶׁר שָׁלַח וְיִבְרָאָתָּ:
 (י) וַיִּקַּח חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת הַמּוֹטָה מֵעַל צִנּוֹר יִרְמְיָה הַנְּבִיא וַיִּשְׁבְּרָהּ:
 (יא) וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינָי כָּל הָעָם לֹאמַר כֹּה אָמַר יְיָ כִּכָּה אֲשַׁבֵּר אֶת עַל נְבִכְדַּנְאֲצַר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּעוֹד שְׁנַתִּים וְיָמִים מֵעַל צִנּוֹר כָּל הַגּוֹיִם וַיִּלְךְ יִרְמְיָה הַנְּבִיא לְדַרְכּוֹ פ:
 (יב) וַיְהִי דְבַר יְיָ אֶל יִרְמְיָה אַחֲרֵי שְׁבוֹר חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת הַמּוֹטָה מֵעַל צִנּוֹר יִרְמְיָה הַנְּבִיא לֹאמַר:
 (יג) הַלֹּיךְ וְאָמַרְתָּ אֶל חֲנַנְיָה לֹאמַר כֹּה אָמַר יְיָ מוֹטָת עֵץ שְׁבַרְתָּ וְעָשִׂיתָ תַּחְתִּיהֶן מְטוֹת בְּרוֹזֶל:
 (יד) כִּי כֹה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרוֹזֶל נְתַתִּי עַל צִנּוֹר כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְעַבְדֵי אֶת נְבִכְדַּנְאֲצַר מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדָּהוּ וְגַם אֶת חֵיט הַשָּׂדֶה נְתַתִּי לוֹ:
 (טו) וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל חֲנַנְיָה הַנְּבִיא שָׁמַע נָא חֲנַנְיָה לֹא שְׁלַחְךָ יְיָ וְאִתָּה הַבְּטָחָתָּ אֶת הָעָם הַזֶּה עַל שֶׁקָּרַב:
 (טז) לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ הַנְּבִיא מִשְׁלַחְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה הַשְּׂנֵה אִתָּה מֵת כִּי סָרָה דְבַרְתָּ אֵל יְיָ:
 (יז) וַיִּמָּט חֲנַנְיָה הַנְּבִיא בַשְּׂנֵה הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי פ:

7 ירמיהו פרק לב

(א) הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֵל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְיָ בַּשָּׁנָה הַעֲשָׂרִית לְצִדְקָיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשְּׂנֵה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְנְבוּכַדְרֶאצַּר:
 (ב) וְאִז חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל צָרִים עַל יְרוּשָׁלַם וַיִּרְמְיָהוּ הַנְּבִיא הָיָה כְּלוּא בַּחֲצַר הַמְּטָרָה אֲשֶׁר בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה:
 (ג) אֲשֶׁר כָּלְאוּ צִדְקָיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹאמַר מִדּוּעַ אִתָּה נִבָּא לֹאמַר כֹּה אָמַר יְיָ הַנְּבִיא נִתַּן אֶת הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל וּלְכָדָה:
 (ד) וְצִדְקָיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִמְלֹט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים כִּי הִנֵּתָן וַיִּתֵּן בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל וַדָּבָר פִּי עִם פִּי וְעֵינָיו אֶת עֵינֵי נְבוּזַרְבַּנְשַׁן תְּרַאֲיָנָה:
 (ה) וּבָבֶל יוֹלֵךְ אֶת צִדְקָיָהוּ וְשָׁם יִהְיֶה עַד פְּקֻדֵי אֹתוֹ נָאִם יְיָ כִּי תִלְחַמוּ אֶת הַכַּשְׂדִּים לֹא תִצְלִיחוּ פ:

8 רמב"ם – ה' תעניות פרק א

הלכה א: מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הצבור, שנאמר+ במדבר י'+ על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות, כלומר כל דבר שייצר לכם כגון בצורתודבר וארבה וכיוצא א בהן זעקו עליהן והריעו .
 הלכה ב: ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן ככתוב+ ירמיהו ה'+ 'עונותיכם הטו וגו', 'וזה הוא שיגרום להם להסירהצרה מעליהם .
 הלכה ג: אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקרי, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות, הואשכתוב בתורה + ויקרא כ"ו'+ והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי, כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהוא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי .

The Prophets by Abraham Joshua Heschel (9)

Modern thought tends to extenuate personal responsibility. Understanding the complexity of human nature, the interrelationship of the individual and society, of consciousness and the subconscious, we find it difficult to isolate the deed from the

circumstances in which it was done. But new insight may obscure essential vision, and man's conscience grows scales: excuses, pretense, self-pity. Guilt may disappear; no crime is absolute, no sin devoid of apology. Within the limits of the human mind, relativity is true and merciful. Yet the mind's scope embraces but a fragment of society, a few instants of history; it thinks of what has happened, it is unable to imagine what might have happened.